

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 24 lipca 2006 r. (20.09)
(OR. en)**

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2006/0142 (COD)**

**11752/06
ADD 2**

**VISA 190
CODEC 771
COMIX 662**

PISMO PRZEWODNIE

od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisano przez pana dyrektora Jordiego AYETA PUIGARNAUA

data otrzymania: 20 lipca 2006 r.

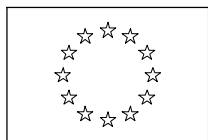
do: Pan Javier SOLANA, Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel

Dotyczy: Projekt wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument roboczy służb Komisji „Streszczenie oceny wpływu”
dołączony do wyżej wymienionego wniosku.*

Załącznik: SEC(2006) 958

* Zob. dok. 11752/06 ADD 1.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 19.7.2006
SEC(2006) 958

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

dołączony do

**wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy**

STRESZCZENIE OCENY WPLYWU

**{COM(2006) 403 wersja ostateczna}
{SEC(2006) 957}**

STRESZCZENIE OCENY WPLYWU

Proces kształtowania wspólnej polityki wizowej, koniecznej z uwagi na powstanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w obrębie której zniesiono kontrole na granicach wewnętrznych, napotyka przeszkody związane z charakterem i treścią poszczególnych etapów jego realizacji.

W związku z tym niniejsza analiza skupia się na trudnościach związanych z zestawieniem różnych zasad i procedur, które nie są w pełni dokładne, bywają mało przejrzyste, a ich znaczenie prawne pozostaje niejasne. Pociąga to za sobą różną wykładnię i niewystarczająco jednolite wdrażanie. Stwierdzono też, że lokalna współpraca konsularna nie przebiega w pełni sprawnie, co powoduje narastanie zjawiska handlu wizami i różnice w traktowaniu osób ubiegających się o wizę. Ten ostatni problem utrudnia państwom trzecim uzyskanie jasnego obrazu unijnej polityki wizowej.

Biorąc pod uwagę kontekst polityczny określony w programie haskim, wyznaczono kilka celów, takich jak: objaśnienie obowiązujących przepisów przy jednoczesnym uzupełnieniu stwierdzonych luk oraz wprowadzenie wyczerpujących, spójnych i przejrzystych zasad ramowych. Należy również dążyć do jednolitego stosowania tych zasad przez władze centralne państw członkowskich oraz ich placówki konsularne w państwach trzecich, aby zapewnić równe traktowanie osób ubiegających się o wizę i skuteczniej zwalczać nielegalną imigrację.

Rozważano różne możliwości działania: utrzymanie *status quo*, organizacja wspólnych szkoleń, zacieśnienie lokalnej współpracy konsularnej, aktualizacja wspólnych instrukcji konsularnych lub ich całkowite przekształcenie i utworzenie wspólnych placówek odpowiedzialnych za wydawanie wiz.

Z oceny wpływu przeprowadzonej dla każdego z tych środków wynika, że całkowite przekształcenie wspólnych instrukcji konsularnych wydaje się najodpowiedniejszym rozwiązaniem stwierdzonych problemów, ale można również traktować je jako pierwszy krok na drodze do utworzenia wspólnych ośrodków wizowych. Skądinąd organizacja wspólnych szkoleń wydaje się w sposób przydatny uzupełniać wybrane działanie, w związku z czym należałoby rozważyć, jakie są możliwości realizacji tego rozwiązania.